Några minnen från andra världskriget

Eftersom jag är född 1936 har jag kvar några minnen från krigsåren under min uppväxt i Stora Beddinge by. Gården Pålsro, som var mitt barndomshem, rekvirerades som det hette vilket innebar att halva norra boningslängan användes av då inkallade militärer. (Hall, två rum+ salen på 45 kvadratmeter) I ett av rummen lagrades bara torra specerier bl.a. socker, russin, sviskon m.m., vilket jag fick del av ibland. Salen inreddes med sov-platser i två våningar på tre av sidorna. Fjärde sidan hade en stor mörkgrön kakelugn sk Mariebergsugn. Tyvärr fördärvades den under slutet av kriget eftersom man eldade för våldsamt, så den sprack uppifrån och ner. Den ersattes senare av en öppen spis

På den tiden var soldaterna utrustade med mausergevär modell 96, gruppbefälen hade kpist modell 36-39. En av mannarna lärde mig att plocka isär och sätta ihop en sådan. Det var kul tyckte jag.

Staben var belägen i villan som sedermera lastbils ägaren Gösta Mårtensson med familj bodde i. Köket hade man på gården Ängslättsöder om vägen ner till Lilla Beddinge. Den är sedan många år riven.

På Brunsbos ägor i trädgården i söder, byggdes det upp masonitbaracker samt ett monteringsbart garage för lastbilar i sydöstra hörnet+ ytterligare en byggnad som användes som förråd. (se skiss)

Amerikanska och Engelska flygplan flög ibland över södra Skåne efter bombraider i Tyskland. Man kunde se luftvärnet i Trelleborg öppna eld med spårljusgranater som lyste upp himlen.

Under åren störtade en flygande fästning(bombplan) vid Toarp på Werntoftas ägor. Det utbröt brand ombord men förmodligen hoppade besättningen

En annan flygande fästning buklandade i Tofthög. Jag fick åka på pakethållaren när far cyklade dit. Det var hål på många ställen i flygkroppen.

Det berättades att en svensk hemvärnssoldat beordrades dit och inte förrän besättningen såg märket på soldatens rock, tre kronor i blått och gult, lade man ner vapnen.

Cykel eller apostlahästarna var samfärdsmedlet under kriget. Far hade en liten Opel Super Six bil, men den stod uppställd på träklossar, kronan tog däcken till militära fordon.

40-tals vintrarna var stränga med mycket snö, man kunde gå på drivorna i jämnhöjd med telefontrådarna. Vägarna i byn skottades bl.a. av militärerna. Järnvägen Trelleborg -Rydsgård fungerade mestadels och tågen kunde röja snö. Det användes bl.a. en jättestor plog , en plåtlåda på fyra hjul. Lådan fylldes med sten. I fronten satt en ca tre meter hög plog. Två stora ånglok förde plogen framför sig. Det skulle till ganska stora drivor för att de skulle behöva backa och ta ny fart. Tågen kom och gick i tid för stinsarna och lokförarna hade stenkoll på tiden.

Min far berättade också om Jöns G Sträng, som då var ägare till Brunsbo, att befälen i villan mitt emot barackerna roade sig bl.a. med att skjuta prick på Brunsbos flaggstångskula vid ett flertal tillfällen. Sträng samlade upp skärvorna men inte förrän han upptäckte att man också skjutit prick på en dörr som tillhörde Brunsbo ansåg han att måttet var rågat. Han polletterade dörren och skärvorna på tåget, som på den tiden gick in till Malmö.

Där uppsökte han Fo Staben och framförde säkert några väl valda ord till de höga befälen. Han fick ersättning för de förstörda sakerna och troligen fick befälen i Beddinge sig en åthutning, vilket nog var på sin plats.

Under krigsåren anordnades också fest under sommaren i ängen framför Pålsro ner mot vägen. Några av de inkallade kom och frågade far när han var hemma från militär-tjänsten. Svaret blev att de fick gå runt till alla grannarna och för att få deras tillstånd. Svaren blev positiva en fest anordnades. Dansbana och kur för några spelemän byggdes upp. Lotteri, servering av kaffe med tilltugg och något starkt att blanda i fanns till försäljning. Allt gick tydligen bra.

Jag måste också berätta om en mycket speciell man, Enok Strandell, som bodde i salen på Pålsro under kriget Han var utan någon som helst träning fantastiskt välväxt, ungefär som dagens kroppsbyggare.

En gång kom en av gubbarna och frågade om de kunde få låna mjölkakärran, en liten vagn med två hjul som användes till att transportera ner mjölkakannorna till mjölk-bordet nere vid vägen. ”Varför?”, frågade mor. ”Jo, vi ska hämta Enoc vid stationen när sista tåget kommer. Enoc Strandell hade nämligen födelsedag och han hade utlovat en tårta och en liter brännvin till dem som hämtade honom vid stationen.

Många vådliga saker gjorde Strandell, bl.a. dök han och simmade under färjan Starke när den låg i hamnen i Trelleborg, givetvis i ersättning mot sprit. Han berättade också för mina föräldrar att han sittande på bottnen i Trelleborgs badhus iklädd frack och hög hatt åt ägg och prinskorv samt drack öl. Ölen gick inte så bra eftersom det behöver komma in lite luft när man dricker.

När jag sedermera vid vuxen ålder, arbetade på en maskinstation i västra Trelleborg gick han förbi nästan dagligen och vi pratade då några ord.

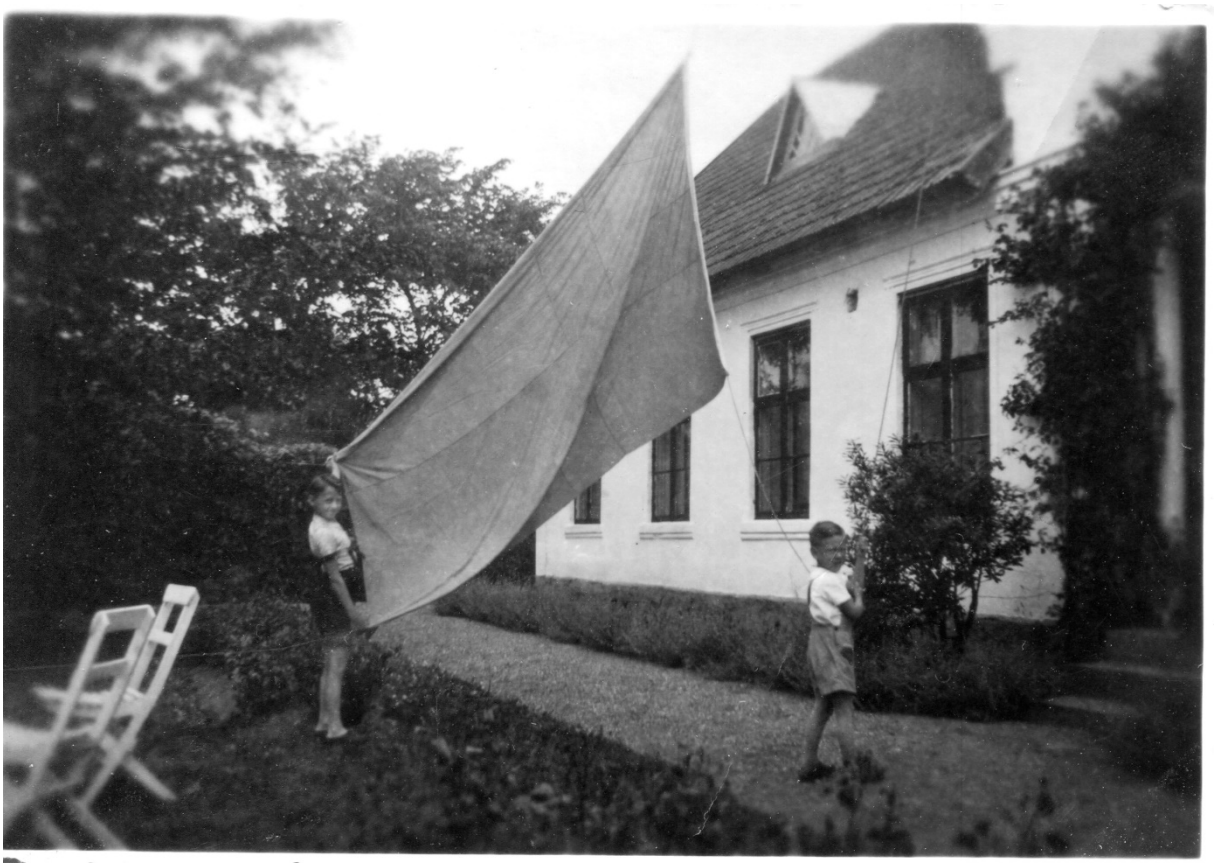

Torsten och Lars-Erik Larsson hissar flaggan på Pålsro fredsdagen 8 maj 1945

Lite gamla minnen från krigsåren

Thorsten Larsson